

Arrest

nr. 310 247 van 18 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) augustus 2006.

1.2. Verzoeker dient op 4 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: NMBV).

1.3. Verzoeker wordt op 11 januari 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hem toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 maart 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart een Angolees staatsburger te zijn geboren te Luanda. Je bent nog minderjarig. Je woonde tot aan je vertrek uit Angola in Luanda. Tot een jaar voor jouw vertrek uit Angola ging je nog naar school. Je verklaart dat sinds je vijftien jaar oud bent jouw vader er bij jou op aandrong dat je zich zou aansluiten bij het leger. Jij wou dat niet omdat dit geen geschikte job voor jou leek. Je vreest dat jouw vader jou zou dwingen om zich bij het leger aan te sluiten. Jouw vader besliste dat je eerst België diende te leren kennen, waar je tantes hebt wonen, maar daarna diende je het leger te vervoegen. Op 17 september 2023 kwam je samen met jouw vader legaal naar België om je tantes te bezoeken. Jij had al het plan opgevat niet meer terug te keren naar Angola. Op 29 september 2023 ontstond er tijdens een feestje bij jouw tantes thuis een discussie. Je had je tantes verteld dat je niet wou terugkeren omdat je vader je zou dwingen om militair te worden. Jouw vader werd boos en sloeg jou. Jouw tantes gingen hiertegen in, waarna jouw vader vertrokken is. Je hebt sindsdien geen enkel nieuws meer van hem. Na het vertrek van jouw vader vertelde jouw tante je over de mogelijkheid om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Op 04 oktober 2023 diende je uiteindelijk een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van jouw asielrelaas leg je je origineel paspoort neer. De notities van het persoonlijk onderhoud werden u bezorgd op 15 januari 2024.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je verklaart te vrezen dat jouw vader je tegen jouw wil zou het leger laten vervoegen. Deze vrees kan echter geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Vooreerst dient er op gewezen dat het weigeren om je dienstplicht te vervullen op zich geen aanleiding geeft tot internationale bescherming in de zin van de Conventie van Genève. Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie, en dit in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen, kan in principe niet worden aanzien als vervolging in de zin van voormelde bepalingen. Een dienstweigeraar of deserteur is slechts een vluchteling wanneer deze: a) vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie; b) tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn land van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen; c) is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict. Je brengt niet aan dat jij geen legerdienst wou doen uit gewetensbezwaren of omdat jij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict. Je

verklaart enkel dat het gevaarlijk werk betreft dat je vreest niet te zullen kunnen volhouden omdat het te zwaar is. Je wilt daarenboven niet naar de oorlog gestuurd worden en verwijst naar het feit dat er doden vallen gedurende deze legerdienst (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.6 en p.16-17). Het is daarbij eveneens opvallend dat je zo goed als niet geïnformeerd bent over wat jouw militaire dienst zou uitmaken. Je verklaart niet te weten of er een verplichte militaire dienst is en als die er al zou zijn weet je enkel te vermoeden dat het om zes of acht maanden zou gaan (NPO p.17). **Dit kan dan ook niet beschouwd worden als duidelijke en doorleefde gewetensbezwaren die elke deelname aan enige militaire dienst in de weg zouden staan.** Je toont evenmin aan dat een eventuele strafvervolgning omwille van zijn desertie een onmenselijk of vernederende bestraffing vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging uitmaakt. Dit blijkt wederom uit het gegeven dat je niet op de hoogte blijkt van de invulling van de militaire dienst in Angola. Je weet dan ook niet aan te tonen dat de acties die de autoriteiten zouden kunnen nemen indien je weigert een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf zijn. **Zodoende kan jouw weigering om militaire dienst te vervullen op zich niet beschouwd worden als vervolging.**

Waar je verwijst naar de reactie van jouw vader omdat jij weigert militaire dienst te vervullen kan dit evenmin beschouwd als vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. De problemen die je daarbij aanhaalt met jouw vader zijn in de eerste plaats louter van interpersoonlijke aard. Je verklaart dat jouw vader jou onder druk zette en niet goed behandelde omwille van deze weigering. Een dergelijke behandeling overstijgt echter het persoonlijke niveau niet en houdt bijgevolg geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Je haalt daarnaast geen andere problemen of elementen aan die je er toe brachten Angola te verlaten. Je verklaart voordien een goed leven te hebben gehad in Angola (NPO p.5). Je verklaart dat de zaak van jouw vader het min of meer goed deed en jouw gezin niet rijk maar ook niet arm was (NPO p.10). Bovendien haal je aan dat jouw moeder vaak reisde (NPO p.13), wat eveneens wijst op een goeie financiële positie van jouw familie. Jouw probleem met jouw vader zouden jouw enige probleem zijn geweest (NPO p.17). Je zou daarbij enkel problemen met hem hebben gehad omdat je geen militair wou worden, je had niet om enige andere reden problemen met hem (NPO p.7). Je haalt geen andere problemen aan bij een terugkeer naar Angola (NPO p.21). Je haalt dan ook geen andere elementen aan die wijzen op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Evenmin zijn er redenen om je de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. Je hebt geenszins aannemelijk weten te maken dat er in jouw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval je zou terugkeren naar jouw land van herkomst, in casu Angola. Je weet namelijk de druk die van jouw vader zou uitgaan niet aannemelijk te maken of aan te tonen dat dit een behandeling betreft die kan worden beschouwd als ernstige schade in jouw hoofde.

Het meest in het oog springende hierbij is het gegeven dat je al geruime tijd geen nieuws meer hebt van jouw vader. Je weet niet waar jouw vader momenteel verblijft (NPO p.7). Je hebt geen nieuws meer van hem sinds hij in september 2023 vertrok bij jouw tantes na een discussie (NPO p.9). **Het feit dat jouw vader zonder meer zou verdwijnen en niets meer van zich zou laten horen ondermijnt reeds de druk die hij op jou zou uitoefenen.** Indien hij koste wat kost jou er toe wou brengen jouw legerdienst te vervullen is het uiterst merkwaardig dat hij zonder meer zou verdwijnen en niets meer van zich zou laten horen. Wanneer je wordt gevraagd hoe je verklaart dat je vader verdwenen is terwijl hij er volgens jouw verklaringen alles aan zou doen om jou in legerdienst te dwingen verwijst je enkel naar het feit dat hij zijn gang niet kon gaan omdat jullie in Europa waren (NPO p.20). Dit verklaart echter geenszins dat hij jou op geen enkele manier meer zou trachten te contacteren. **Het is daarbij eveneens opmerkelijk dat je zelf geen enkele interesse toont in waar jouw vader zich zou bevinden, toch cruciaal om de druk die van hem uitgaat te kunnen inschatten.** Je verklaart nu niets over hem te weten. Je verklaart dat het zou kunnen dat hij terug in Angola is maar dat je niet kan weten waar hij zich bevindt (NPO p.20-21). Opmerkelijk genoeg zou je zelfs niet weten of hij terug naar jouw moeder in Angola ging. Hoewel je contact met haar hebt, heb je haar niet gevraagd of zij enig nieuws van hem zou hebben. Je verklaart dat je niets van hem wilt weten (NPO p.10 en p.21). Een dergelijke houding is echter niet in overeenstemming met een vrees voor de druk die van jouw vader zou uitgaan. Het is daarbij namelijk niet onbelangrijk om te weten of jouw vader al of niet terug bij jouw moeder is om zo te kunnen uitmaken of het veilig is voor jou om er terug te keren. Het feit dat jouw moeder je hier ook niet spontaan over zou inlichten wijst er daarenboven mede op dat dit geen onderwerp betreft dat leeft binnen jullie gezin (NPO p.10). **Hieruit blijkt dan ook allerminst dat er een verregaande druk van jouw vader zou uitgaan die kan beschouwd worden als ernstige schade in jouw hoofde.**

Uiteindelijk weet je evenmin te overtuigen van de werkelijke druk die van jouw vader zou zijn uitgegaan. Daarbij kan de behandeling door jouw vader zoals jij deze voorstelt niet beschouwd

worden als ernstige schade in jouw hoofde. Je verklaart dat al twee jaar, sinds je vijftien jaar oud bent, door jouw vader werd geopperd dat jij militair diende te worden. Je verklaart dat wanneer je weigerde hij je sloeg met zijn riem of pantoffels of andere dingen die binnen zijn bereik lagen (NPO p.7). Tegelijkelijk blijf je echter eveneens niet veel druk te hebben ondervonden van jouw vader in het jaar dat je jouw opleiding was gestopt. Wanneer je wordt gevraagd of jouw vader in dat jaar bepaalde verwachtingen van je had of dat hij je bepaalde dingen vroeg te doen, verklaar je van niet en dat het enige wat hij van je wou was dat je bij het leger zou aansluiten (NPO p.7). De behandeling door jouw vader zoals jij die aanhaalt kan dan ook bezwaarlijk worden beschouwd als van een zodanige ernst dat dit als ernstige schade kan worden beschouwd. **Daarenboven blijf je wel in staat te zijn geweest een eigen leven uit te bouwen, wat eveneens de druk die van jouw vader zou uitgaan relativeert.** Je verklaart dat het jouw eigen beslissing was om school stop te zetten. Daarna zou je steeds geprobeerd hebben niet thuis te blijven, je leefde je eigen leven en bleef vaak bij vrienden overnachten. Je volgde in die periode eveneens stiekem lessen Engels en bouw (NPO p.20). Hieruit blijkt dat je er in slaagde een eigen leven op te bouwen, wat niet strookt met een verregaande druk die van jouw vader zou uitgaan. **Bovendien kon jouw broer aan de druk van jouw vader ontsnappen.** Hij slaagde er in om verder te studeren en ging zelfstandig wonen, terwijl je evengoed verklaart dat jouw vader ook van hem verwachtte dat hij zijn legerdienst vervulde. Je weet daarbij geen reden aan te duiden waarom jij hier de kans hier niet toe zou hebben en zonder meer tegen jouw wil een militair leven zou moeten leiden (NPO p.19). **Je weet vervolgens evenmin de manier waarop jouw vader je uiteindelijk zou dwingen zich bij het leger aan te sluiten te concretiseren.** Je weet vooreerst niet om welke reden jouw vader zo graag zou willen dat jij militair wordt. Je weet niet of je vader al dan niet zelf ooit militaire dienst heeft gedaan en verklaart dat je niet weet waarom hij wilt dat jij het doet. Hij zou je enkel steeds zeggen dat je het moet doen als een bevel, zonder hier enige verdere duiding bij te geven (NPO p.18). Indien er een zodanige druk van hem zou uitgaan kan verwacht worden dat je op zijn minst zich afvraagt om welke reden jouw vader hier een dergelijk belang aan hecht. Wanneer je wordt gevraagd hoe hij jou hier effectief zou toe kunnen dwingen verwijst je naar het feit dat hij veel vrienden heeft binnen het leger en het niet moeilijk zou zijn voor hem om jou te dwingen (NPO p.18). Je weet echter deze connecties van jouw vader binnen het leger niet aannemelijk te maken. Zoals reeds aangehaald weet je niet of je vader zelf ooit in het leger zat (NPO p.18). Je verklaart dat hij er vrienden heeft maar je weet niet wie, je hebt zelfs nooit enige namen opgevangen en kent evenmin hun functie of hoe jouw vader hen zou kennen (NPO p.17-18). Daarnaast heb je geen weet van enige andere activiteiten van jouw vader buiten zijn werk als automechanicien en zou niemand in jouw familie politiek actief zijn (NPO p.11-12). Hieruit blijkt op geen enkele manier de druk die jouw vader zou kunnen uitoefenen zodat jij tegen jouw wil een militaire carrière zou uitbouwen. Daarbij zou het enige dat jouw vader doet om jou er toe te brengen zich bij het leger aan te sluiten zijn jou dit zeggen en je agressief benaderen als je weerstand bood. Het enige wat hij doet is jou dit bevel geven (NPO p.18). Waar je aanhaalt dat hij je geen zakgeld meer gaf kan dit bezwaarlijk beschouwd worden als een verregaande manier om je onder druk te zetten (NPO p.19). Verder is de enige reden die je aanhaalt waarom het voor jou niet mogelijk zou zijn om je aan de invloed van jouw vader te onttrekken van economisch van aard. Je verklaart dat het moeilijk zou zijn een job of een woning te vinden. Je haalt daarbij echter geen persoonsgebonden elementen aan om welke reden dit voor jou moeilijker zou zijn (NPO p.19). **Uit bovenstaande blijkt dan ook dat de druk die je verklaart te hebben ervaren of zou kunnen ervaren bij een terugkeer naar Angola niet beschouwd kan worden als ernstige schade in jouw hoofde.**

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Je legt enkel je Angolees paspoort neer, dit toont enkel jouw identiteit aan, een element die in deze niet ter discussie staat.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 15 januari 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg maak je geenszins aannemelijk dat in jouw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat je bij een eventuele terugkeer naar jouw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Je beroept je voor jouw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van jouw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan je bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het “*algemeen beginsel van zorgvuldigheid*” en van het “*algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid, van zorgvuldigheid en redelijk termijn (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)*”.

Verzoeker verstrekt volgende toelichting bij zijn enig middel:

“1. Betreffende de bestreden beslissing

a. Betreffende de desinteresse van verzoeker in zijn vader

Verwerende partij vindt het opmerkelijk dat verzoeker geen actie ondernam om te weten waar zijn vader verblijft. Dit zou volgens verwerende partij cruciaal zijn om de druk die hij op verzoeker zet te kunnen inschatten.

Verzoeker wijst erop dat het net wél erg vreemd zou zijn indien hij zijn vader zou proberen te bereiken of lokaliseren. Dit zou namelijk betekenen dat hij zijn vader niet vreest en de dreiging niet ernstig neemt.

De logica van verwerende partij is, in casu, geheel zoek.

Nadien meent verwerende partij dat het vreemd is dat zijn moeder hem hierover ook niet inlicht. Verwerende partij speculeert. Gelet op het feit dat verzoeker minderjarig is, kan hij de band tussen zijn beide ouders niet inschatten. Misschien is de reden dat zijn moeder vaak reisde, om weg te lopen van zijn vader.

Uit de verklaringen van verzoeker lijkt dit niet geheel onlogisch (GV p. 9) [...]

Indien verwerende partij hierover meer te weten wou komen, had zij hier in de eerste plaats vragen over dienen te stellen in plaats van zelf de leemtes in te vullen om tot een onlogische conclusie te komen.

Het argument op dit punt van verwerende partij kan dan ook niet worden weerhouden.

Verwerende partij betwist de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker niet. Zij betwist enkel dat zijn vrees voor zijn vader een ernstige vrees in de zin van het verdrag van Genève uitmaakt.

b. Betreffende de broer van verzoeker

Het feit dat de broer kon verzoeker alleen kon gaan wonen gaat volledig voorbij aan het persoonlijk verhaal van verzoeker. Het is verzoeker die internationale bescherming aanvraagt niet zijn broer.

c. Betreffende de connecties van de vader van verzoeker bij het leger

Verwerende partij meent dat verzoeker de connecties van zijn vader bij het leger niet aannemelijk kan maken. [...]

Verzoeker geeft aan dat hij de namen van deze personen niet kent. Gelet op zijn minderjarige leeftijd is dit weinig verrassend.

Verwerende partij meent bijzondere procedurele noden te hebben toegekend aan verzoeker omwille van zijn leeftijd maar houdt hier in haar bestreden beslissing op geen enkele manier rekening mee.

II. IN HOOFORDE: ERKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS (Artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980)

Luidens artikel 48/3 § 1 Vreemdelingenwet wordt de vluchtelingenstatus toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. De definitie van dit artikel, meer bepaald artikel 1 A2, bevat 4 elementen:

- een gegronde vrees voor vervolging hebben;*
- de 5 gronden: omwille van ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of een politieke overtuiging;*
- zich buiten het land van herkomst bevinden;*
- een gebrek aan bescherming;*

1. EEN GEBREK AAN BESCHERMING IN ANGOLA VOOR DIENSTPLICHTWEIGERAARS

Verwerende partij gaat in het geheel voorbij aan het strenge bewind dat heerst in Angola. In de hele maatschappij is de dienstplicht sterk ingebed. Weigering heeft automatisch verstoting door de maatschappij als gevolg en impliceert moeilijkheden bij het vinden van werk, opleiding en bij consulaire diensten. [...]

Op geen enkel moment onderzoekt verwerende partij de situatie in Angola. Zij lijst enkel de theoretische mogelijkheden op om weigering van dienstplicht te kunnen beschouwen als 'ernstige vrees tot vervolging'.

In die zin schendt de bestreden beslissing het motiveringsbeginsel.

Uit bovengenoemde bronnen blijkt nochtans erg duidelijk dat weigering van dienstplicht een gegronde vrees tot vervolging inhoudt. Verzoeker geeft erg duidelijk aan dat hij zijn militaire dienstplicht onder geen enkel beding wil vervullen. [...]

De vader van verzoeker zou hem op alle mogelijke manier dwingen om zijn militaire dienstplicht te vervullen. [...]

Verwerende partij gaat volledig voorbij aan het feit van dienstplichtweigering in Angola en spitst haar ganse beslissing toe op de band tussen verzoeker en zijn vader.

Hoewel verzoeker inderdaad, in de eerste plaats, een gegronde vrees tot vervolging heeft ten aanzien van zijn vader, heeft hij dit bij uitbreiding tot de hele maatschappij.

Dit wordt duidelijk doordat de ouderen in zijn dorp hem in de steek lieten toen hij aan hen hulp kwam vragen. Zij wisten goed genoeg dat verzoeker de dienstplicht niet kon weigeren, maar wilden het vertrouwen met verzoeker niet opblazen door te concluderen dat verzoeker dit met zijn vader moest oplossen. [...]

2. DE VEILIGHEIDSITUATIE IN ANGOLA;

Vooreerst wijst verzoeker erop dat er geen enkel rapport werd opgemaakt over Angola door het CGVS, noch door het EUAA.

Het ontbreken van zulke belangrijk rapporten bevestigt al bij voorbaat de situatie van willekeurig geweld, humanitaire crisis en totale chaos waarin Angola zich bevindt.

De algemene veiligheidssituatie van Angola is erg precair. Willekeurig geweld is er alomtegenwoordig. De autoriteiten zijn corrupt. Politie en militairen doden onschuldige burgers. Bij hen zou verzoeker zich moeten aansluiten ...

Freedomhouse geeft het land een 28/100 voor verworven burgerlijke en politieke vrijheden. Dit betekent dat het land 'not free' is. De score daalde de laatste jaren van 32 naar 28. [...]

Human Rights Watch rapporteert over een land dat wordt geteisterd door schandalen, corruptie en mensenrechtenschendingen: [...]

Ook het reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken bevestigt de ernstige situatie in heel Angola (eigen nadruk): [...]

De African Commission on Human and People's Rights noteerde in 2023 nog een waslijst aan aanbevelingen voor Angola. Deze bevestigen de precaire situatie in het land. Enkele van de aanbevelingen: [...]

Bovendien weigert het land volgende internationale verdragen en protocollen te ondertekenen. Dit toont aan dat de Angolese autoriteiten bewust hun burgers niet wil beschermen:

- The Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment and its Optional Protocol;*
- The International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination;*
- The Convention on the Rights of Persons with Disabilities and its Optional Protocol;*
- The International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of their Families;*
- The Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide;*
- The Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights; and*
- The Optional Protocol to the International Convention on Economic, Social and Cultural Rights.*
- The Protocol to the African Charter on Human and Peoples' Rights on the Establishment of an African Court on Human and Peoples' Rights (the Court Protocol), and make the declaration under Article 34(6) of the Court Protocol to allow direct access for individuals and NGOs to the African Court on Human and Peoples' Rights;*
- The African Charter on Democracy, Elections and Governance;*
- The African Union Convention for the Protection and Assistance of Internally Displaced Persons in Africa (Kampala Convention);*
- The African Union Convention on Preventing and Combating Corruption;*

De situatie de hoofdstad, de geboorteplaats van verzoeker en tevens de enige plek die hij kent in het land, kreeg nog recent met ernstig willekeurig geweld van de autoriteiten te maken (eigen nadruk): [...]

Bovendien zit de regio van Luanda nog vol met onontplofte mijnen en bommen: [...]

Dit wordt tevens bevestigd door de kaarten in het laatste rapport van CNIDAH (Comissão Nacional Intersectorial de Desminagem e Assistência Humanitária), beschikbaar op [...]

III.IN ONDERGESCHIKTE ORDE: TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING (Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980)

Indien uw Raad ten onrechte oordeelt dat verzoeker niet de vluchtelingenstatus moet worden toegekend, dat de graad van geweld in Angola ernstig genoeg is om subsidiaire bescherming toe te kennen.

Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende: [...]

De inhoud van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen weerspiegelt de inhoud van artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en fundamentele vrijheden.

- Artikel 2 EVRM: [...]

- Artikel 3 EVRM: [...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beschouwt artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, die het recht op leven verankerd, als één van de meest fundamentele artikelen: [...]

Onder deze bepalingen wordt erkend dat de Staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het recht op het leven in gevaar gebracht wordt. Er moet aangetoond worden dat het risico van levensberoving echt is en dat de overheden van de Staat waarvan de verzoeker afkomstig is, niet in staat zijn om maatregelen te nemen die van aard zijn om het risico op vrijheidsberoving en het risico van behandelingen in strijd met artikel 3 EVRM te minimaliseren en om een adequate bescherming te bieden. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft verschillende methoden ontwikkeld om het reëel risico van vrijheidsberoving of onmenselijke behandeling te bewijzen.

a) De verzoeker moet aantonen dat zijn fysieke integriteit ernstig in gevaar zou worden gebracht in geval van terugkeer.

b) De verzoeker moet bewijzen dat hij deel uitmaakt van een kwetsbare groep die op systematische wijze het voorwerp uitmaakt van praktijken die in strijd zijn met de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

c) De verzoeker moet aantonen dat, in uitzonderlijke situaties van willekeurig geweld in het land herkomst, zijn loutere aanwezigheid op het grondgebied van zijn land van herkomst een reëel gevaar vormt voor zijn leven of fysieke integriteit.

In casu is verzoekende partij van mening dat zijn fysieke integriteit ernstig in gevaar zou worden gebracht bij een terugkeer naar Angola.

De algemene situatie in Angola is hoogst instabiel waardoor verzoeker zou terechtkomen in een land in chaos. Dit werd reeds supra aangehaald.

Om al deze redenen past het om de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoekende partij.

IV. IN UITERST ONDERGESCHIKTE ORDE: Vernietiging van de bestreden beslissing

Overwegende dat, indien uw Rechtspraak aan verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire bescherming zou kunnen toekennen en zich niet voldoende geïnformeerd zou achten, het past de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CVGS voor verder onderzoek ;

Overwegende dat de tegenpartij de weigeringsbeslissing niet voldoende heeft gemotiveerd, onder meer betreffende de specifieke context aangaande de beperking van verzoeker, zowel fysiek als mentaal alsook de algemene situatie in Angola dat wordt gekenmerkt door mensenrechtenschendingen;

Dat de tegenpartij ook niet voldoende motiveert in welke mate verzoekende partij zich kan berusten op de hulp en/of bescherming van de autoriteiten ;

Dat verzoekende partij voldoende bewijst dat dit niet het geval is ;

Dat het onder anderen om deze redenen past de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CVGS ;

Overwegende dat de tegenpartij helemaal onvoldoende rekening hield met de bewijswaarde van de overlijdensakte van de vader van verzoeker;

Dat de tegenpartij duidelijk haar zorgvuldigheidsplicht en redelijkheidsplicht schendt door te achten dat de chronologie doorslaggevend is in de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoeker en dat zonder enige verwijzing naar enige bron, verzoekende partij gerust zou kunnen terugkeren naar Angola;

Dat de tegenpartij, zodoende op een volkomen roekeloze manier handelt ;

Overwegende dat een terugkeer naar Angola betreurenswaardige, zelfs dramatische gevolgen zou hebben ;

Dat het de verantwoordelijkheid is van de Belgische Staat om verzoekende partij te beschermen en haar opnieuw een waardig bestaan te gunnen ;

Overwegende dat de bestreden beslissing voor al deze redenen vernietigd moet worden ;”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op

eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van zijn weigering om in dienst te treden bij het leger. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

- (a) het weigeren om de dienstplicht te vervullen op zich geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag waarbij (i) verzoeker niet stelt dat hij geen legerdienst zou willen doen omwille van gewetensbezwaren of omdat hij niet betrokken wenst te raken bij een militaire actie die door de internationale gemeenschap wordt beschouwd als strijdig met het internationaal humanitair recht dat geldt tijdens een gewapend conflict; (ii) hij enkel verklaarde dat hij vreesde de dienstplicht niet te kunnen volhouden omdat het te zwaar zou zijn en (iii) hij enkel stelde niet naar de oorlog te willen gestuurd worden omdat er doden vallen gedurende de legerdienst;
- (b) het opvallend is dat verzoeker zich zo goed als niet geïnformeerd heeft over wat de militaire dienstplicht juist inhoudt waarbij (i) hij verklaarde niet te weten of er een verplichte dienstplicht is en (ii) hij enkel wist dat als er een verplichte dienstplicht zou zijn, deze zes of acht maanden zou duren;
- (c) verzoeker niet aantoonde dat een eventuele strafvervolgning omwille van zijn desertie een onmenselijk of vernederende bestraffing vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging zou uitmaken;
- (d) de problemen met zijn vader wegens zijn weigering zijn militaire dienstplicht te vervullen geen vervolging uitmaken volgens het Vluchtelingenverdrag waarbij de problemen met zijn vader in de eerste plaats van interpersoonlijke aard zijn en geen verband houden met één van de vervolgingsgronden van het Vluchtelingenverdrag.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.4. Wat betreft de vrees voor vervolging van verzoeker wegens zijn weigering om zijn militaire dienstplicht te vervullen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“Vooreerst dient er op gewezen dat het weigeren om je dienstplicht te vervullen op zich geen aanleiding geeft tot internationale bescherming in de zin van de Conventie van Genève. Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie, en dit in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen, kan in principe niet worden aanzien als vervolging in de zin van voormelde bepalingen. Een dienstweigeraar of deserteur is slechts een vluchteling wanneer deze: a) vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie; b) tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde*

overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn land van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen; c) is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict. Je brengt niet aan dat jij geen legerdienst wou doen uit gewetensbezwaren of omdat jij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict. Je verklaart enkel dat het gevaarlijk werk betreft dat je vreest niet te zullen kunnen volhouden omdat het te zwaar is. Je wilt daarenboven niet naar de oorlog gestuurd worden en verwijst naar het feit dat er doden vallen gedurende deze legerdienst (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.6 en p.16-17). Het is daarbij eveneens opvallend dat je zo goed als niet geïnformeerd bent over wat jouw militaire dienst zou uitmaken. Je verklaart niet te weten of er een verplichte militaire dienst is en als die er al zou zijn weet je enkel te vermoeden dat het om zes of acht maanden zou gaan (NPO p.17). Dit kan dan ook niet beschouwd worden als duidelijke en doorleefde gewetensbezwaren die elke deelname aan enige militaire dienst in de weg zouden staan. Je toont evenmin aan dat een eventuele strafvervolging omwille van zijn desertie een onmenselijk of vernederende bestraffing vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging uitmaakt. Dit blijkt wederom uit het gegeven dat je niet op de hoogte blijkt van de invulling van de militaire dienst in Angola. Je weet dan ook niet aan te tonen dat de acties die de autoriteiten zouden kunnen nemen indien je weigert een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf zijn. Zodoende kan jouw weigering om militaire dienst te vervullen op zich niet beschouwd worden als vervolging.”

Volgens verzoeker houdt de weigering tot het vervullen van de dienstplicht wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in aangezien hij zou worden uitgestoten door de maatschappij waardoor hij moeilijkheden zou ondervinden bij het vinden van werk, een opleiding en bij het gebruikmaken van consulaire diensten. Met dit betoog slaagt hij er echter niet in de vaststellingen van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen of er een nieuw licht op te werpen.

Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering om de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie, en dit in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen, kan in principe niet worden aanzien als vervolging in de zin van artikel 1A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een dienstweigeraar of deserteur is slechts een vluchteling wanneer deze:

- a) vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, een gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie;
- b) tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn land van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen;
- c) is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.

Waar de loutere vrees voor vervolging wegens dienstweigering of desertie niet ressorteert onder de criteria, bepaald bij artikel 1A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan vervolging op grond van dienstweigering of desertie aldus wel aanvaard worden als een vrees voor vervolging in de zin van voornoemde bepalingen indien één of meerdere van de voormelde criteria zijn vervuld. *In casu* wordt door verzoeker echter geen van deze elementen aangehaald waardoor er in zijn geval dan ook geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker haalde tijdens zijn persoonlijk onderhoud immers enkel aan dat zijn vader wil dat hij bij de militaire politie gaat en dat hij dit niet wil omdat hij liever elektricien zou worden of in de bouw zou werken (zie NPO, p. 7). Met het ongefundeerd betoog in het verzoekschrift dat hij door de maatschappij zal worden uitgesloten als hij zijn dienstplicht weigert en dit blijkt uit het feit dat de ouderen van zijn dorp hem weigerden te helpen toen hij hen om hulp vroeg, slaagt hij er niet in afbreuk te doen aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat de weigering van verzoeker om zijn dienstplicht te vervullen omdat hij een ander beroep wil uitoefenen *in casu* geen gegronde vervolging uitmaakt. Er kan ook nog op worden gewezen dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat de ouderen niet tussenkwamen omdat zij dachten dat zijn vader het beste met hem voorhad (zie NPO, p. 16) en niet dat zij weigerden tussen te komen omdat zij wisten dat verzoeker de dienstplicht niet kon weigeren, zoals verzoeker beweert.

4.1.5. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar hij vaststelt dat: “*Waar je verwijst naar de reactie van jouw vader omdat jij weigert militaire dienst te vervullen kan dit evenmin beschouwd als vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. De problemen die je daarbij aanhaalt met jouw vader*

zijn in de eerste plaats louter van interpersoonlijke aard. Je verklaart dat jouw vader jou onder druk zette en niet goed behandelde omwille van deze weigering. Een dergelijke behandeling overstijgt echter het persoonlijke niveau niet en houdt bijgevolg geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Je haalt daarnaast geen andere problemen of elementen aan die je er toe brachten Angola te verlaten. Je verklaart voordien een goed leven te hebben gehad in Angola (NPO p.5). Je verklaart dat de zaak van jouw vader het min of meer goed deed en jouw gezin niet rijk maar ook niet arm was (NPO p.10). Bovendien haal je aan dat jouw moeder vaak reisde (NPO p.13), wat eveneens wijst op een goeie financiële positie van jouw familie. Jouw probleem met jouw vader zouden jouw enige probleem zijn geweest (NPO p.17). Je zou daarbij enkel problemen met hem hebben gehad omdat je geen militair wou worden, je had niet om enige andere reden problemen met hem (NPO p.7). Je haalt geen andere problemen aan bij een terugkeer naar Angola (NPO p.21). Je haalt dan ook geen andere elementen aan die wijzen op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin." De commissaris-generaal stelt terecht vast dat verzoekers ingeroepen asielmotieven vreemd zijn aan de gronden opgesomd in het Vluchtelingenverdrag, zijnde vervolging omwille van religie, etnische origine, ras, politieke overtuiging, bepaalde sociale groep, en zich ageren in de interpersoonlijke sfeer. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in deze vaststellingen aan het wankelen te brengen, noch hier een nieuw licht op te werpen.

4.1.6. De Raad herhaalt dat de bestreden beslissing omstandig werd onderbouwd, door pertinente draagkrachtige en kernachtige motieven die door de Raad worden overgenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.7. Wat betreft het door verzoeker neergelegde paspoort, treedt de Raad de door de commissaris-generaal gedane beoordeling hiervan bij, die in de bestreden beslissing kan worden gelezen en die door verzoeker onbesproken wordt gelaten.

4.1.8. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

4.2.2. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op zijn vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Wat betreft de druk van zijn vader om zijn militaire dienstplicht te vervullen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *"Het meest in het oog springende hierbij is het gegeven dat je al geruime tijd geen nieuws meer hebt van jouw vader. Je weet niet waar jouw vader momenteel verblijft (NPO p.7). Je hebt geen nieuws meer van hem sinds hij in september 2023 vertrok bij jouw tantes na een discussie (NPO p.9). Het feit dat jouw vader zonder meer zou verdwijnen en niets meer van zich zou laten horen ondervindt reeds de druk die hij op jou zou uitoefenen. Indien hij koste wat kost jou er toe wou brengen jouw legerdienst te vervullen is het uiterst merkwaardig dat hij zonder meer zou verdwijnen en niets meer van zich zou laten horen. Wanneer je wordt gevraagd hoe je verklaart dat je vader verdwenen is terwijl hij er volgens jouw verklaringen alles aan zou doen om jou in legerdienst te dwingen verwijst je enkel naar het feit dat hij zijn gang niet kon gaan omdat jullie in Europa waren (NPO p.20). Dit verklaart echter geenszins dat hij jou op geen enkele manier meer zou trachten te contacteren. Het is daarbij eveneens opmerkelijk dat je zelf geen enkele interesse toont in waar jouw vader zich zou bevinden, toch cruciaal om de druk die van hem uitgaat te kunnen inschatten. Je verklaart nu niets over hem te weten. Je verklaart dat het zou kunnen dat hij terug in Angola is maar dat je niet kan weten waar hij zich bevindt (NPO p.20-21). Opmerkelijk genoeg zou je*

zelfs niet weten of hij terug naar jouw moeder in Angola ging. Hoewel je contact met haar hebt, heb je haar niet gevraagd of zij enig nieuws van hem zou hebben. Je verklaart dat je niets van hem wilt weten (NPO p.10 en p.21). Een dergelijke houding is echter niet in overeenstemming met een vrees voor de druk die van jouw vader zou uitgaan. Het is daarbij namelijk niet onbelangrijk om te weten of jouw vader al of niet terug bij jouw moeder is om zo te kunnen uitmaken of het veilig is voor jou om er terug te keren. Het feit dat jouw moeder je hier ook niet spontaan over zou inlichten wijst er daarenboven mede op dat dit geen onderwerp betreft dat leeft binnen jullie gezin (NPO p.10). Hieruit blijkt dan ook allerminst dat er een verregaande druk van jouw vader zou uitgaan die kan beschouwd worden als ernstige schade in jouw hoofde.

Uiteindelijk weet je evenmin te overtuigen van de werkelijke druk die van jouw vader zou zijn uitgegaan. Daarbij kan de behandeling door jouw vader zoals jij deze voorstelt niet beschouwd worden als ernstige schade in jouw hoofde. Je verklaart dat al twee jaar, sinds je vijftien jaar oud bent, door jouw vader werd geopperd dat jij militair diende te worden. Je verklaart dat wanneer je weigerde hij je sloeg met zijn riem of pantoffels of andere dingen die binnen zijn bereik lagen (NPO p.7). Tegelijk blij je echter eveneens niet veel druk te hebben ondervonden van jouw vader in het jaar dat je jouw opleiding was gestopt. Wanneer je wordt gevraagd of jouw vader in dat jaar bepaalde verwachtingen van je had of dat hij je bepaalde dingen vroeg te doen, verklaar je van niet en dat het enige wat hij van je wou was dat je je bij het leger zou aansluiten (NPO p.7). De behandeling door jouw vader zoals jij die aanhaalt kan dan ook bezwaarlijk worden beschouwd als van een zodanige ernst dat dit als ernstige schade kan worden beschouwd. Daarenboven blij je wel in staat te zijn geweest een eigen leven uit te bouwen, wat eveneens de druk die van jouw vader zou uitgaan relativeert. Je verklaart dat het jouw eigen beslissing was om school stop te zetten. Daarna zou je steeds geprobeerd hebben niet thuis te blijven, je leefde je eigen leven en bleef vaak bij vrienden overnachten. Je volgde in die periode eveneens stiekem lessen Engels en bouw (NPO p.20). Hieruit blijkt dat je er in slaagde een eigen leven op te bouwen, wat niet strookt met een verregaande druk die van jouw vader zou uitgaan. Bovendien kon jouw broer aan de druk van jouw vader ontsnappen. Hij slaagde er in om verder te studeren en ging zelfstandig wonen, terwijl je evengoed verklaart dat jouw vader ook van hem verwachtte dat hij zijn legerdienst vervulde. Je weet daarbij geen reden aan te duiden waarom jij hier de kans hier niet toe zou hebben en zonder meer tegen jouw wil een militair leven zou moeten leiden (NPO p.19). Je weet vervolgens evenmin de manier waarop jouw vader je uiteindelijk zou dwingen zich bij het leger aan te sluiten te concretiseren. Je weet vooreerst niet om welke reden jouw vader zo graag zou willen dat jij militair wordt. Je weet niet of je vader al dan niet zelf ooit militaire dienst heeft gedaan en verklaart dat je niet weet waarom hij wilt dat jij het doet. Hij zou je enkel steeds zeggen dat je het moet doen als een bevel, zonder hier enige verdere duiding bij te geven (NPO p.18). Indien er een zodanige druk van hem zou uitgaan kan verwacht worden dat je op zijn minst zich afvraagt om welke reden jouw vader hier een dergelijk belang aan hecht. Wanneer je wordt gevraagd hoe hij jou hier effectief zou toe kunnen dwingen verwijst je naar het feit dat hij veel vrienden heeft binnen het leger en het niet moeilijk zou zijn voor hem om jou te dwingen (NPO p.18). Je weet echter deze connecties van jouw vader binnen het leger niet aannemelijk te maken. Zoals reeds aangehaald weet je niet of je vader zelf ooit in het leger zat (NPO p.18). Je verklaart dat hij er vrienden heeft maar je weet niet wie, je hebt zelfs nooit enige namen opgevangen en kent evenmin hun functie of hoe jouw vader hen zou kennen (NPO p.17-18). Daarnaast heb je geen weet van enige andere activiteiten van jouw vader buiten zijn werk als automechanicien en zou niemand in jouw familie politiek actief zijn (NPO p.11-12). Hieruit blijkt op geen enkele manier de druk die jouw vader zou kunnen uitoefenen zodat jij tegen jouw wil een militaire carrière zou uitbouwen. Daarbij zou het enige dat jouw vader doet om jou er toe te brengen zich bij het leger aan te sluiten zijn jou dit zeggen en je agressief benaderen als je weerstand bood. Het enige wat hij doet is jou dit bevel geven (NPO p.18). Waar je aanhaalt dat hij je geen zakgeld meer gaf kan dit bezwaarlijk beschouwd worden als een verregaande manier om je onder druk te zetten (NPO p.19). Verder is de enige reden die je aanhaalt waarom het voor jou niet mogelijk zou zijn om je aan de invloed van jouw vader te onttrekken van economisch van aard. Je verklaart dat het moeilijk zou zijn een job of een woning te vinden. Je haalt daarbij echter geen persoonsgebonden elementen aan om welke reden dit voor jou moeilijker zou zijn (NPO p.19). Uit bovenstaande blijkt dan ook dat de druk die je verklaart te hebben ervaren of zou kunnen ervaren bij een terugkeer naar Angola niet beschouwd kan worden als ernstige schade in jouw hoofde." Verzoeker stelt dat het juist vreemd zou zijn indien hij zijn vader wel probeerde te bereiken aangezien dit zou betekenen dat hij zijn vader niet vreest. Hij vindt ook dat de commissaris-generaal speculeert waar hij stelt dat het vreemd is dat zijn moeder hem niet inlicht over zijn vader. De Raad wijst erop dat verzoeker met deze verklaring er niet in slaagt afbreuk te doen aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat er van verzoeker wel degelijk kan verwacht worden dat hij zich informeert over zijn vader. De druk die zijn vader hem oplegde om zich aan te sluiten bij het leger heeft immers geleid tot zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud ook dat hij nog contact heeft met zijn moeder waarbij hij aan haar had kunnen vragen waar zijn vader zich op dit moment bevindt en hoe het met hem gaat (zie NPO, p. 8). Dat hij dit niet gedaan heeft, doet ernstig twijfelen aan de ernst van zijn voorgehouden vrees. De commissaris-generaal stelt ook op pertinente wijze vast dat het opmerkelijk is dat zijn broer wel mocht studeren en alleen gaan wonen terwijl, volgens verzoeker, hij ook onder druk stond van zijn vader om zijn militaire dienstplicht te vervullen. Waar verzoeker stelt dat hij degene is die verzoekt om internationale bescherming en het feit dat zijn broer verder kon studeren en alleen kon

gaan wonen niet relevant is voor zijn persoonlijk verhaal, wijst de Raad erop dat dit wel degelijk relevant is om de druk te bepalen die verzoekers vader op hem uitoefende. Verzoeker slaagt er immers niet in te verklaren waarom zijn broer wel zou mogen verder studeren en alleen gaan wonen en hij dit niet zou mogen van zijn vader, terwijl zijn vader ook vond dat zijn broer zijn militaire dienstplicht moest vervullen. Wat betreft de connecties van zijn vader binnen het leger, stelt verzoeker dat hij de namen van deze personen niet kent maar, dit gelet op zijn minderjarige leeftijd, niet verrassend is. Met dit algemeen betoog slaagt hij er niet in afbreuk te doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal dat hij er niet in slaagt te concretiseren hoe zijn vader hem zou kunnen dwingen om zich aan te sluiten bij het leger door zijn connecties, gelet op het feit dat hij niet eens weet hoe zijn vader aan deze connecties zou komen en hij zelfs niet weet of zijn vader zelf ooit in het leger heeft gezeten. Dat verzoekers vader zodanig veel druk op hem zou zetten maar verzoeker niet op de hoogte zou zijn hoe zijn vader hem zou dwingen zijn militaire dienstplicht te vervullen, doet ernstig twijfelen aan zijn relaas.

Verzoeker toont verder geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Hij toont dan ook niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Er bevinden zich in het rechtsplegingsdossier geen indicaties dat er op heden in Angola sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Waar verzoeker verwijst naar een rapport van Freedomhouse, Human Rights Watch, de African Commission on Human and People's Rights en een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken wijst de Raad erop dat dit geen betrekking heeft op de situatie voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aangezien dit gaat over de corruptie in Angola, het afnemen van bepaalde politieke en burgerlijke rechten door de overheid, doelgericht geweld tegen betogers en activisten, aanbevelingen in verband met de betere bescherming van mensenrechten en aanbevelingen voor Belgische toeristen indien zij naar Angola zouden reizen. Verzoeker brengt geen informatie aan, dat erop wijst dat de situatie in Luanda beantwoordt aan de vereisten van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De informatie die verzoeker bijbrengt over de situatie in Luanda gaat immers enkel over het feit dat er nog onontpofte mijnen en bommen liggen in de hoofdstad en dat honderden mensen uit hun huis zijn gezet door de Angolese autoriteiten omdat deze huizen illegaal gebouwd zouden zijn, wat niet overeenstemt met de situatie beschreven in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dat er zich in het rechtsplegingsdossier geen informatie bevindt over de veiligheidssituatie in Angola, doet in deze omstandigheden geen afbreuk aan het voorgaande.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens de persoonlijke onderhouds kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES